

svibanj 2021.

Pohod

broj 6.

TROMJESEČNIK UDRUGE HRVATSKA ZA ŽIVOT

ISSN 2706-5197

www.hrvatskazazivot.com

U ovome broju:

40 DANA ZA ŽIVOT

Petra Milković: Radosni smo kada saznamo da je spašen dječji život

NAŠI PROGRAMI

Josip Matezović: Prava ljubav čeka

HRVATSKA ZA ŽIVOT

Lidija Dugan: S vama izgrađujemo kulturu života

REPORTAŽA

Milagres Pereira: Svjedočimo parovima o radosti otvorenosti životu

INTERVJU

Ante Čaljkušić: Smisao i svrha svake umjetnosti jest da proslavlja život

SVJEDOČANSTVO

Ivona i Nenad Šikman: Posvajanje jest rađanje, ne po tijelu, nego po ljubavi!

DANA
ZA ŽIVOT

Ovaj tromjesečnik dar je zajednici za izgradnju kulture života.

Uvodna riječ predsjednika udruge »Hrvatska za Život«

Poštovani čitatelju i primaoče časopisa Pohod!

Prijateljstvo je prema Aristotelu krepst i »najviše među dobrima...«. »Jer ono je nekakva krepst ili sadržava krepst, a uz to je najnužnije za život.« Koliko je Aristotel pišući »Nikomahovu etiku« u pravu, svatko se od nas barem jedanput osvijedočio u životu. Za nas je ipak mjerodavniji Krist: »Ovo je zapovijed moja: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas! Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za svoje prijatelje« (Iv 15, 12–13). To je Isusova bezuvjetna ljubav koja je bit i temelj zajedništva i prijateljstva među ljudima uopće, napose među kršćanima.

Isusova bezgranična ljubav ujedno je temelj za zajedništvo i prijateljstvo s Bogom. Prema uglednom teologu Tončiju Matuliću, »sloboda, vjera, istina, dobrohotnost, zajedništvo, bratoljublje, čovjekoljublje i bratstvo, neodvojivi su od biblijske ideje prijateljstva. No svi ti uzvišeni biblijski pojmovi svoj pravi smisao i svoje puno opravdanje dobivaju u "odnosu" i iz "odnosa" (lat. *relatio*). Biblija posreduje originalno iskustvo i daje vrhunsko svjedočanstvo o odnosu između Boga i čovjeka.«

Ovime želim reći, posebno tebi, poštovani čitatelju koji sudjeluješ u pobačajima, da ovim časopisom nastojimo stvarati odnos s tobom svjedočeći o ljudima koji svoj život daju za dobrobit nerođene djece i njihovih roditelja. Njihovi naporci su urodili i otvaranjem četiri centra za život u vrijeme lockdowna, koronakrise i potresa koji su zadesili Hrvatsku. Tih sada sveukupno pet savjetovališta mjesta su susreta u kojima trudnice u nevolji, supružnici koji ne mogu imati djecu te majke i očevi s ranama pobačaja dobivaju utjehu i materijalnu potporu. Sklopili smo s njima istinsko prijateljstvo pa potičem i tebe da svoj život daješ za one koji su ti u blizini, da podnesesi i odredenu žrtvu koja će biti na istinsko dobro drugima, u ovom slučaju na dobro roditelja i njihove nevine začete djece.

Ovo je razumljivo kada shvatimo da je cijeli svijet vidljiva manifestacija Duha Svetoga, odnosno ljubavi između Oca i Sina. Tako nam neće biti teško

dokučiti da su u toj istoj Ljubavi svi ljudi međusobno braća i sestre. Duh Sveti je Životvorac, Onaj koji je omogućio stvaranje. U tome istom Duhu možemo ponovno oživjeti milosni dar Božji koji je u nama. Ne zaboravimo da se ispod svih nasлага, oklopa i teškoga govora u svakom čovjeku krije nježno, toplo ljudsko srce. To je unutarnja jezgra koja pripada samo Bogu i koju nitko i ništa ne može uništiti. Ako se otvorimo Bogu, svi će milosni Božji darovi ponovno u nama oživjeti i mi ćemo u Duhu Svetom postati novi ljudi. »Dat ću vam novo srce, nov duh udahnut ću u vas! Izvadit ću iz tijela vašega srce kameno i dat ću vam srce od mesa. Duh svoj udahnut ću u vas da hodite po mojim zakonima i da čuvate i vršite moje naredbe« (Ez 36, 26–27).

Ako čitaš ove retke, nije prekasno da se već sada ti, koji si već u Istini, odluciš za hrabri korak naprijed, a ti, koji si još uvijek udaljen od Istine, odluciš za predanje Duhu Svetomu koji će te obnoviti! *Razvaline ljudskoga duha i bolest ljudske duše jedino Krist može obnoviti i ozdraviti.* Ako ne vjeruješ ovim redcima, molim te, kaži Gospodinu Isusu kao onaj zabrinuti otac: »Isuse, pomozi mojoj nevjeri!« (usp. Mk 9, 24).

Temelj moralnom ophodenju i plodnom odnosu s ljudima je ljubav Božja. A puninu te ljubavi nalazimo u osobi Isusa Krista koji je za sebe rekao »Ja sam Put, Istina i Život« (Iv 14, 6) i »Ja sam svjetlo svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života« (Iv 8, 12). To bi se moglo reći i ovako: »Ja sam ljubav!« Sveti Ivan apostol kaže: »Deus caritas est« (Bog je ljubav) (1 Iv 4, 8).

Ljubav se, prijatelju, očituje u polaganju vlastita života za tebe i mene.

Ante Čaljušić

Pohod: magazin za život,
tromjesečnik udruge
»Hrvatska za Život«

Svibanj 2021. - 6. broj

Izdavač: Hrvatska za Život,
Đordićeva 6, 10000 Zagreb

Glavni urednik: Krunoslav Puškar

Članovi uredništva: Ante Čaljušić
i Petra Milković

Autori: Ante Čaljušić, Lidija Dugan, Josip
Matezović, Petra Milković, Milagres Pereira,
Krunoslav Puškar, Ivona i Nenad Šikman

Grafička obrada: Petar Krešimir Ćavar

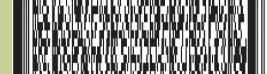
Programiranje: Mladen Abaz

Fotografija na naslovnici: Renato Hudinec

Pretplata na časopis:
40danazivot@gmail.com
ili 091 724 1044 (Dijana)

Zabranjeno je svako umnažanje, objavljivanje i distribuiranje cijelog ili dijela ovog časopisa bez dozvole uredništva.

Donacija za udrugu »Hrvatska za Život« - IBAN: HR48 2340 0091 1106 9825 3
(za inozemstvo: SWIFT PBZGHR2X)

U ovome broju:

3-4

40 DANA ZA ŽIVOT

Petra Milković: Radosni smo kada saznamo da je spašen dječji život

5-6

NAŠI PROGRAMI

Josip Matezović: Prava ljubav čeka

7-8

HRVATSKA ZA ŽIVOT

Lidija Dugan: S vama izgrađujemo kulturu života

9-10

REPORTAŽA

Milagres Pereira: Svjedočimo parovima o radosti otvorenosti životu

11-12

INTERVJU

Ante Čaljkušić: Smisao i svrha svake umjetnosti jest da proslavlja život

13-14

SVJEDOČANSTVO

Ivana i Nenad Šikman: Posvajanje jest rađanje, ne po tijelu, nego po ljubavi!

Riječ glavnog urednika

»Najbolji način da se prevlada i pobijedi opasna kultura smrti sastoji se upravo u davanju čvrstih temelja i jasnih sadržaja kulturi života koja će joj se snažno suprotstaviti«, istaknuo je papa Ivan Pavao II. 2001. godine u jednom od svojih obraćanja Papinskoj akademiji za život, ali i svima nama. Danas, 20 godina nakon te njegove rečenice, svjedočimo uistinu »dramatičnoj borbi između kulture života i kulture smrti«, kako bi to isti sveti papa nazvao, u kojoj kultura smrti i dalje opasno prijeti, ali u kojoj kultura života ne popušta. Štoviše, i sama niže pobjede.

»Kultura života« sintagma je koja se u posljednje vrijeme vrlo često koristi u *pro-life* krugovima, a nju je iskovao sam sveti papa Ivan Pavao II. na svome apostolskom putovanju u SAD, Meksiko i Jamajku 1993. godine. Prema njegovu objašnjenju, »[k]ultura života znači poštivanje prirode i zaštita Božjeg djela stvaranja. Na poseban način ona znači poštivanje ljudskog života od prvog trenutka začeća do prirodne smrti«, a same predstavnike kulture života tako karakterizira zauzimanje za dostojanstven život svake ljudske osobe, od njezina začeća do njezina prirodna odlaska s ovoga svijeta.

Oprečna kulturi života jest, naravno, »kultura smrti«, termin koji je također iskovao sveti papa, a koji se po prvi put javlja u njegovoj najpoznatijoj enciklici »Evangelje života« iz 1995. godine. Kako se može prepostaviti, kultura smrti podrazumijeva sve ono što obezvređuje dostojanstvo ljudske osobe, a sama po sebi označava podupiranje pobačaja, kontracepcije, eutanazije, istraživanja na matičnim stanicama i drugih oblika uništavanja ljudskog života, s opravdanjem da se tako ostvaruje pozitivna selekcija u ime »većeg dobra«.

Papino »Evangelje života«, koje opisuje neprestanu borbu između ovih dviju kultura, nije puka lamentacija nego radosna vijest koja nas poziva i potiče da konačno izađemo iz svoje zone udobnosti i naučene bespomoćnosti i da se aktivno suprotstavimo razarajućoj kulturi smrti koristeći se snagom vjere i našim darovima.

Dragi čitatelju, i ti si pozvan graditi kulturu života u svojoj obitelji, župi, gradu i državi. I ti si pozvan zauzeti svoj položaj u svojoj sredini u ovoj dramatičnoj borbi između života i smrti, između dobra i zla. Neka te u tome nadahnu pomno odabrani članci u ovome broju »Pohoda« koji prikazuju upravo čvrste temelje i jasne sadržaje kulture života kojima ćemo se ne samo oduprijeti kulturi smrti nego je u konačnici i pobijediti.

Krunoslav Puškar

40 DANA ZA ŽIVOT

Petra Milković: Radosni smo kada saznamo da je spašen dječji život

Piše: Petra Milković,
dopredsjednica udruge »Hrvatska za Život«

Korizmena kampanja inicijative »40 dana za život« bila je po mnogočemu posebna. Održana je već 15. put, a kao i svaka do sada, na svoj je način bila plodonosna.

Za početak nekoliko statističkih podataka. U minuloj su kampanji sudjelovala 33 grada na 35 mjesta bdjenja (jer se u Zagrebu i u Splitu bdiće na dva mesta). Preko 2400 ljudi barem je jednom došlo na mjesto bdjenja i svojom molitvom i miroljubivim sudjelovanjem bilo znak ljubavi i nade za majke i očeve te za medicinsko osoblje. Radost je živjeti znajući kako postoji toliko ljudi koji su glas onih najmanjih među nama, nevine začete djece pod majčinim srcem.

A tih nevinih, malenih je od smrti pobačajem tijekom ove kampanje spašeno čak sedam! Neke su priče uistinu teške. Majke su i dalje u velikoj potrebi i brinemo za njih.

Radost je živjeti znajući kako postoji toliko ljudi koji su glas onih najmanjih među nama, nevine začete djece pod majčinim srcem.

No podijelila bih ovdje jedno svjedočanstvo koje nas je sve posebno dirnulo. Na samom početku kampanje, na jednom mjestu bdjenja, moliteljima je prišao muškarac. Rekao im je kako su on i žena čekali peto dijete i kako su im liječnici priopćili da će dijete imati razne poteškoće. Najbolje je, rekli su, da to dijete pobace. Muž i žena su zaista krenuli dogovoriti termin za pobačaj. Međutim, ispred mjesta gdje su ušli dogovoriti taj termin, vidjeli su molitelje i odustali od pobačaja. Ono što nam je svima mnogo značilo jest završetak samog svjedočanstva tog oca. Rekao je: »Naša djevojčica sada već hoda i trči!«

Radosni smo kada saznamo da je spašen dječji život. A čvrsto vjerujemo Gospodinu da je spasio još mnoge

živote za koje ne znamo ili za koje, kao u primjeru u svjedočanstvu, saznamo naknadno.

Ovu kampanju obilježili su i svečani pokornički križni putevi. Održani su u nekoliko gradova, a bez obzira na izazov u organizaciji pod ovim uvjetima, bili su predivan javni znak i zadovoljština za mnoge grijehu pobačaja u našoj domovini. Najveći se održao u Zagrebu, s preko 200 okupljenih sudionika, ispred župe Bezgrješnog Srca Marijina na Jordanovcu, a njime smo osobito molili za oprost grijeha pobačaja koji se vrši u KB Merkur.

Otvorili smo i nove centre za život! Mjesta su to puna ljubavi i brige za majke i očeve u potrebi. Uoči same kampanje otvoren je treći takav centar, u Zadru. A na blagdan sv. Josipa i dan kasnije, četvrti i peti – u Vinkovcima i Vukovaru.

Osim kao savjetovališta za majke koje razmišljaju o pobačaju, ova će mjesta služiti i za razgovore sa supružnicima koji ne mogu imati djecu, razgovore s majkama i očevima koji nose rane pobačaja te za provođenje mnogih naših programa.

Još jedna posebnost ove kampanje jest ta što smo pokrenuli novi projekt u kojem planiramo kroz neko vrijeme u svaku župu i crkvu naše domovine

donijeti radosnu vijest o radu udruge »Hrvatska za Život« i naše Inicijative. Već smo ove kampanje obišli mnoge župe, donijeli vijesti tamo gdje još nikada nismo bili. Veselimo se novim poznanstvima, do-lascima, putovanjima i širenju vijesti do svake osobe u našoj domovini.

I ova nam je kampanja pokazala da nam se možda nekada čini da je stalno *Petak*. Težina ovog duhovnog boja u kojem se nalazimo za nas same je preteška. Ali *Nedjelja* dolazi, ona uvijek dođe. Na samom početku kampanje pokazalo nam je to već gore napisano svjedočanstvo. Jer Krist je već pobjednik. Pobijedio je smrt, a mi ovdje bijemo bitku za spas, ne samo nerođenih, već i svake duše koja je u opasnosti. Krist je Život, a znamo da će kultura života pobijediti. U velikoj ljubavi prema Njemu i Njegovoj Bezgrješnog Majci, darovateljici Života, nastavljamo borbu i dalje.

Pomoći ovog QR koda možete pogledati našu video snimku ovogodišnjeg Križnog puta za nerođene u Zagrebu.

Pohod

NAŠI PROGRAMI

Prava ljubav čeka

Piše: Josip Matezović,
član udruge »Hrvatska za Život«

Program »Prava ljubav čeka« nastao je nakon višegodišnjeg rada s mladima i osobnog istraživanja, proučavanja i življenja predbračne čistoće. Već za vrijeme studija teologije počeo sam čitati literaturu i slušati razne predavače koji su govorili o kreposti čistoće. Plod svega toga jest program »Prava ljubav čeka« koji u svom sadržaju ima tri različita predavanja (izlaganja) o temama teologije tijela i predbračne čistoće, individualnu radionicu, svjedočanstva življenja u predbračnoj čistoći, kako moje osobno, tako i mojih prijatelja, te slavljenje Gospodina kroz pjesmu.

Današnjim je mladima potrebno više govoriti o temama predbračne čistoće, donositi im ispravnu sliku o vlastitoj spolnosti, ali i spolnosti bližnjega. Način na koji im o tome treba govoriti jest uvijek jednostavno i iskreno, bez osude, prijetnji i filozofiranja. Mlad čovjek je pun pitanja, u sebi nosi bogatstvo koje tek treba biti otkriveno. Treba mu dati prostor da razmišљa, usmjeriti ga da sam istražuje i potaknuti da svoje i tijelo svoga bližnjega promatra Božjim očima.

Reakcije na sam program različite su s obzirom na okruženje u kojem mlađi žive. Naravno da jedna mlada osoba katkad ne može razumjeti važnost i ljepotu života u predbračnoj čistoći. S obzirom na sve promjene koje doživljavaju u svome tijelu, katkad je teško razumjeti zašto je čistoća ispravan put prema istinskoj radosti. S druge strane, postoje mlađi koji itekako shvaćaju vrijednost vlastita tijela i spolnosti. Postoji mnogo toga što utječe na njihov pogled. Okruženje iz kojega dolaze, vlastita obitelj, prijatelji, učitelji. Svi oni s kojima su u kontaktu ustvari pomažu u izgradnji stavova.

Prava ljubav nikada nije sebična. Ona je uvijek žrtva usmjerena na drugog. Naše tijelo nije stvoreno za iskorištavanje ili isprobavanje.

Na temelju svog iskustva mogu iskreno reći kako je s mlađima predivno raditi. Oni su puni snage, želje za aktivnošću, traženju odgovora na pitanja. Zajedno s njima prolaziti sva ta pitanja i usmjeravati ih na

dobro put je koji nikada ne može dosaditi. Kada ih vidim da iskreno traže svoje mjesto, žele upoznati svoju vjeru, svojega Gospodina i svoju Crkvu, tada znam da sam im pomogao da rastu i sazrijevaju.

Ističem im mnoge razloge za življenje predbračne čistoće. Prvenstveno ih usmjeravam na to da svoju spolnost promatraju kao dar od Boga. Svoje tijelo i svoju osobnost, karakter treba usmjeravati na dobro, na onu ljepotu i ljubav koju nam je Bog pokazao kada je za nas otišao na križ. Prava ljubav nikada nije sebična. Ona je uvijek žrtva usmjerena na drugog. Naše tijelo nije stvoreno za iskorištavanje ili isprobavanje. Nije jednostavno mlađom čovjeku objasniti kako je istinska ljubav vrijedna čekanja, vrijedna žrtve i odričanja. No kada se kreće tim putem, tada shvatiš kako jedino takav put donosi istinsku sreću i radost. Jedino tako ljubav može rasti.

Živjeti u predbračnoj čistoći u današnjem svijetu možda jest zahtjevnije i teže s obzirom na to da nam je društvo postalo prilično erotizirano... No kršćanin ne bira ono što je lakše, nego ono što je ljepešte.

U susretu s mlađima kroz program govorim im mnoge stvari iz svoga iskustva. Govorim im o konkretnim problemima, pitanjima s kojima sam se sâm susreo. Govorim im o kušnjama i grijesima u kojima sam i ja padao. Primjetio sam kako takav način uvijek pronalazi put do srca mlađih koji slušaju i sudjeluju. Tada shvate kako je netko prije njih iste stvari prolazio i doživljavao te da nisu nenormalni ako o tome razmislijaju i s time se svakodnevno nose.

Gledajući ljudsku povijest nije postojalo vrijeme u kojem bi živjeti čistoću bilo jednostavno i lako. To nam i crkveni oci svjedoče kroz svoje knjige, pisma i propovijedi kada govore o tim temama. Živjeti u predbračnoj čistoći u današnjem svijetu možda jest zahtjevnije i teže s obzirom na to da nam je društvo postalo poprilično erotizirano. Gdje god pogledamo, ono aludira na seks. Počevši od reklama do sve-

ukupnog društvenog pogleda na ljudsku spolnost. Uz to, internet i pornografija danas su vrlo lako dostupni, a samim time prilično je lako upasti u grešne prigode i grijeh. No kršćanin ne bira ono što je lakše, nego ono što je ljepše. A predbračna čistoća uistinu jest ono ljepše, blagoslovljeno. Kršćanin je uvijek spreman na izazove, pogotovo mlad čovjek. Ako se predbračna čistoća živi bez Boga, tada bih rekao da je to nemoguća misija. No ako se predbračna čistoća živi s Isusom, kroz redoviti sakramentalni život, ispovjed i svetu pričest i molitvu, tada je uspjeh siguran.

Naravno, pojedinac ili par koji živi predbračnu čistoću sigurno će se susresti s napastima i kušnjama. To je neizbjježno. To je put koji nije uvijek jednostavan i lagan. I sigurno da se u svojoj ljudskoj slabosti čovjek može okliznuti i pasti. No to nije razlog za očajavanje i odustajanje. Naš Bog je milosrdni Bog koji opravičava i podiže slabe. Nitko nas ne razumije i ne poznaje bolje od Njega. On nas nikada ne osuđuje. Zato je potrebno ponovno ustati, tražiti Ga oproštenje kroz sakrament ispovjedi i početi ispočetka. Bog je onaj koji se najviše raduje kada vidi da nismo odustali.

Gostovanje programa »Prava ljubav čeka« dosad je bilo u nekoliko desetaka gradova i sela u Republici Hrvatskoj i susjednoj Republici Srbiji. Bili smo i u Dalmaciji, Slavoniji, Podravini i Vojvodini. Sama gostovanja mogu se dogоворити na više načina. Postoji *Facebook* stranica »Prava ljubav čeka« i *Instagram* profil preko kojih se može dogоворити gostovanje. Isto tako moguće je kontaktirati i dogоворити se o terminima preko mail adresa pravaljubavceka@gmail.com i josip.matezovic@gmail.com.

Na našem *YouTube* kanalu »Prava ljubav čeka«, kao i na našem *Facebook* i *Instagram* profilu, mogu se pronaći video svjedočanstva mlađih koji žive u čistoći, a dostupne su i video kateheze s temama koje se tiču predbračne čistoće. Izradili smo i majice i krunice u sklopu programa, a krajem prošle godine izašla je

moja knjiga naziva »Krunica i litaniye za život u (pred)bračnoj čistoći« u izdanju udruge »Hrvatska za Život«. Knjiga je u kratkom roku polučila velik uspjeh, a vjerujem da će potaknuti mnoge mlade na življenje predbračne čistoće.

Mladi su bogatstvo svakog društva. U njima postoji plamen koji tek treba postati vatrica u službi kraljevstva Božjeg. Mlad čovjek je neotkrivena riznica koja ima ogroman potencijal i snagu. Budite hrabri na putu vjere, tražite iznova Isusa u svome životu. Nemojte odustajati od svojih snova, nego ih stavite u ruke raspetoga Kralja i dopustite Mu da zajedno s Njim koračate ovim svijetom i donosite Njegovo svjetlo. On će vam pokazivati i otkrivati put i ljepotu života koji vode k svetosti.

Pomoću ovog QR koda pogledajte jednu od poticajnih kateheza Josipa Matezovića pod nazivom »Kako živjeti predbračnu čistoću?«

HRVATSKA ZA ŽIVOT

S vama izgradujemo kulturu života

Piše: Lidija Dugan,
članica udruge »Hrvatska za Život«

»Svatko neka dade kako je srcem odlučio; ne sa žalošću ili na silu jer Bog ljubi vesela darivatelja!«
(2 Kor 9, 7)

Udruga »Hrvatska za Život« svake godine održava već tradicionalne Večeri dobročinitelja u više gradova diljem Lijepe Naše (Čakovec, Dubrovnik, Koprivnica, Osijek, Slavonski Brod, Split, Vinkovci, Vukovar i Zagreb). Večeri su to zajedništva, ljubavi i proslave života na kojima smo godišnje znali okupiti i po nekoliko tisuća uzvanika.

S obzirom da je udruga »Hrvatska za Život« neprofitna organizacija financirana isključivo donacijama dobrih ljudi, jednom godišnje se susrećemo s našim dobročiniteljima kako bismo im zahvalili na njihovoj podršći te im prikazali na koji su način, u proteklom periodu, utrošena darovana sredstva te koji su nam budući planovi i ciljevi ulaganja. Također, oni tada imaju prigodu čuti lijepa svjedočanstva o spašenim životima te upoznati naše majke i djecu kojima pomažemo.

Sredstva koja naša Udruga dobiva upotrebljavaju se za:

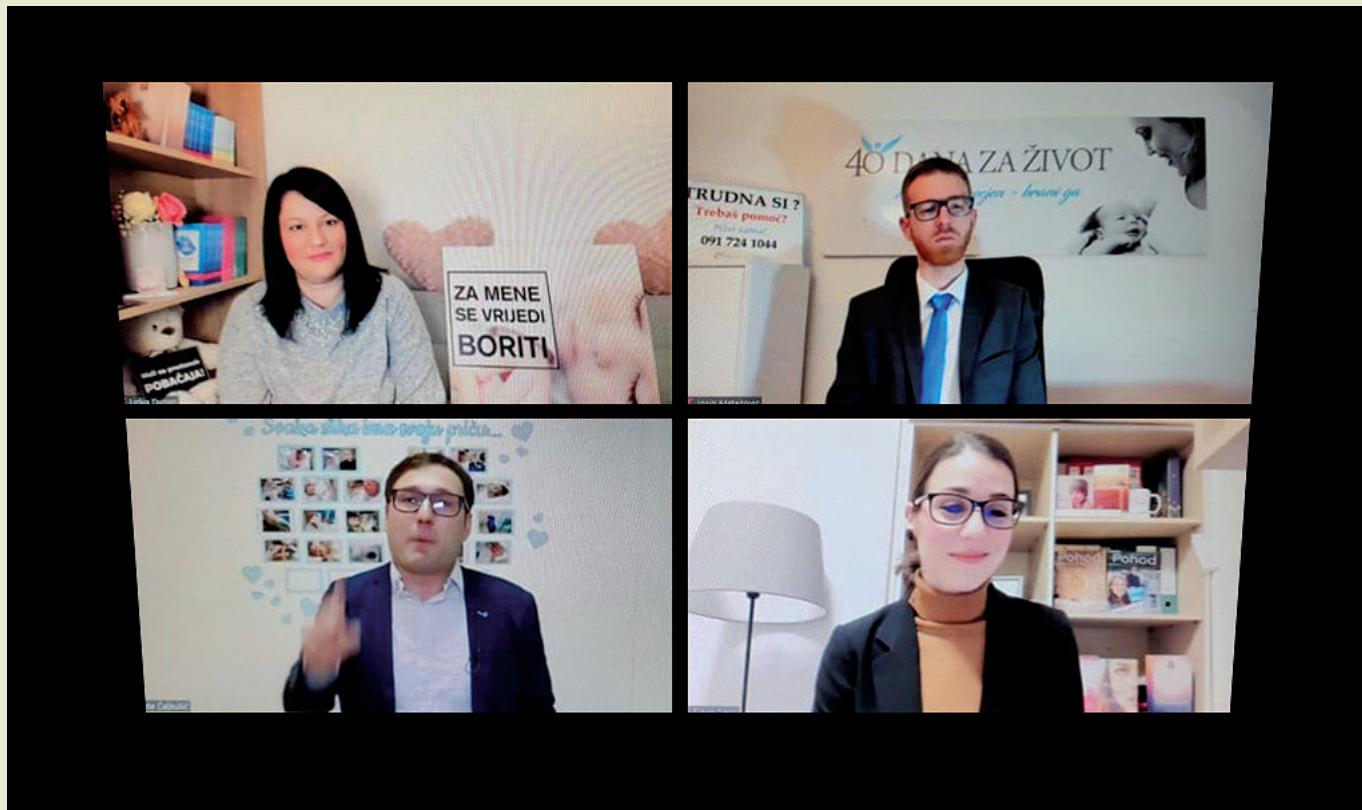
- trudnice, majke, očeve i djecu u potrebi (stanarina, režije, prehrambene, higijenske i kućanske potrepštine, lijekovi, obrazovanje...)
- Centar za život i savjetovalište za trudnice u Zagrebu, Splitu, Zadru, Vinkovcima i Vukovaru
- podizanje spomenika Ružici Markobašić, trudnici stradaloj u Domovinskom ratu
- redovno godišnje održavanje korizmene i jesenske kampanje u preko 30 gradova
- putni troškovi (otprilike 200 000 km/god.)
- pet zaposlenih osoba na puno radno vrijeme
- honorari (mjesečno ili povremeno za nekoliko osoba)
- širenje Inicijative i djelovanja Udruge (u Hrvatskoj i izvan Hrvatske)
- edukativne tribine (otprilike 100 godišnje)
- program za iscjeljenje rana pobačaja kod žena »Oprostom oslobođene«

- program za iscjeljenje rana pobačaja kod muškaraca »Iscjeljenje očeva srca«
- održavanje duhovnih obnova za parove željne djece »Vikendi Srca Marijina«
- projekt za promicanje autentične katoličke muževnosti i očinstva »Muževni budite«
- audiovizualne publikacije (*pro-life* pjesme i filmovi)
- promotivni materijali, dizajniranje i održavanje web stranica (www.40danazazivot.com, www.hrvatskazazivot.com, www.ruzarij.com i www.muzevnibudite.com)
- promocija kulture života na društvenim mrežama (35 hrvatskih gradova)
- obrazovanje voditelja i članova organizacijskih timova
- održavanje međunarodne konferencije za život »Život, dakle, biraj!«
- održavanje marijanskih procesija za život i marijanskih koncerata
- provođenje Jerihonskih bdjenja
- održavanje godišnje »Utrke za život«
- uredski troškovi

Veljača je uvijek bila ključan mjesec za prikupljanje novčanih sredstava u tekućoj godini. Ta se lijepa tradicija nije promjenila ni kada su nastupile nove okolnosti povezane s epidemiološkim mjerama kad

smo odlučili Večeri dobročinitelja organizirati putem interneta kako bismo i dalje ostali međusobno povezani, što to se pokazalo dobrom odlukom.

Jednom godišnje se susrećemo s našim dobročiniteljima kako bismo im zahvalili na njihovoj podršci te im prikazali na koji su način, u proteklom periodu, utrošena darovana sredstva te koji su nam budući planovi i ciljevi ulaganja.

Na svim našim Večerima dobročinitelja najviše zahvaljujemo dobročiniteljima na njihovim velikodušnim darovima te ih pozivamo da nas i dalje podržavaju prvenstveno molitvom, a zatim i svojom nesebičnom žrtvom koja nam je u ovim vremenima izuzetno dragocjena. Oni su razlog zbog kojeg »Hrvatska za Život« može nesmetano djelovati, pomagati svima kojima je pomoć potrebna, štititi život od začeća do prirodne smrti te zajedno snažno i postojano izgraditi kulturu života u Hrvatskoj.

Sve što činimo radimo za jedno maleno dijete koje spasimo od pobačaja.

»Zamislite sebi jednu vagu koja bi vagala vrijednosti. Na jednu stranu vase stavite sav svemir, sve banke, sva zlata i srebra, sva bogatstva svijeta, a na drugu stranu samo jedno maleno dijete, i to će dijete prevagnuti čitav svemir. Ono je vrijednije od čitava svemira. Nema cijene kojom bi se mogla platiti ljudska osoba. Nema nikakve materijalne vrijednosti s kojom bi se mogla izjednačiti vrijednost ljudske osobe.« – kardinal Franjo Kuharić

Zbog epidemioloških mjera od prošle godine počeli održavati i online Večeri dobročinitelja. Pomoću ovog QR koda pogledajte kako je izgledala posljednja **Večer dobročinitelja naziva »Hrabri budite«** koju smo održali ove veljače.

REPORTAŽA

Svjedočimo parovima o radosti otvorenosti životu

Piše: Milagres Pereira,
predstavnik udruge »Human Life International«
u Goi u Indiji

1995. godine, moja je supruga uzela *pro-life* letak koji je pronašla na klipi u crkvi i donijela ga kući. Nakon čitanja bio sam šokiran. Zapitao sam se kako je moguće da netko tako nemilosrdno ubija djecu u majčinoj utrobi?

Duh Sveti me nadahnuo da nešto učinim u vezi s tim. Ono što sam video na tome crno-bijelom papiru pretvorio sam u slike u boji i tako je nastala naša prva *pro-life* izložba. Bilo je to 1997. godine. U jednoj je godini izložba proputovala više od deset mesta, kako u Goi, tako i izvan Goe, s publikom od pedeset tisuća ljudi!

Odaziv na tu izložbu bio je toliko velik da su ljudi postali otvoreni za više djece nakon što su odustali od kontracepcijskih sredstava. Djelovali smo u najmanje tri organizacije sve dok nam Human Life International (HLI) nije dodijelio status suradnika koji imamo od 2004. godine.

HLI Goa, kako se nazivamo, u biti je skupina umjetnika koji koriste plakate, pjesmu, ples, glumu i video u svrhu našeg propovijedanja o *pro-lifeu*. Mi smo skupina od preko 40 aktivnih članova i još otprilike 100 koji nas dolaze podržati kada imamo velike programe.

Pa što mi zapravo radimo? U samom temelju su nam propovijedanje i savjetovanje. Od 1996. do danas propovijedali smo na otprilike 74 *pro-life* duhovne obnove u trajanju od pet dana. Naše duhovne obnove temelje se na deset zapovijedi kako je navedeno i objašnjeno u Katekizmu Katoličke Crkve. Na njima naša publika može čuti najnovija dostignuća u svijetu u vezi s borbotom za život, a u svjetlu Katekizma Katoličke Crkve.

[HLI Goa, kako se nazivamo, u biti je skupina umjetnika koji koriste plakate, pjesmu, ples, glumu i video u svrhu našeg propovijedanja o *pro-lifeu*. **]**

Parovi redovito dolaze na savjetovanje. Ovdje dobivaju uvid i razumijevanje svog života te tako pronalaze novi smjer. Jedinstvenost *pro-life* duhovnih obnova jest ta što one nisu samo razgovori već i vrsta savjetovanja. Savjetnici nisu ljudi koji nude različite vrste savjetovanja, već ljudi koje je dotaknuo Duh Sveti kako bi mogli voditi druge.

Jedna od karakteristika HLI Goa jest propovijedanje kroz glazbu i pjesmu. Napisali smo preko 400 pjesama *pro-life* tematike i svake godine održavamo glazbene festivalne. To su ogromni događaji na otvorenom koji znaju imati publiku između 500 i 1000 posjetitelja. Imamo čak i vlastiti *pro-life* band.

Kakav je utjecaj HLI Goa na živote i brakove ljudi? Spašavaju li se i bebe našim propovijedanjima i savjetovanjima?

U Goi, koja je vrlo malena (otprilike milijun i pol stanovnika), nema posebnih klinika za pobačaje kao na Zapadu. Ali, da, pobačaj je velik problem. Većina će ljudi pribjeći kontracepcijском pobačaju i rijetki

će ići na kirurški pobačaj. Nemam statistiku pobačaja u novije vrijeme, ali prije dvadeset godina jedan je prijatelj liječnik naveo kako je Goa imala najmanje 100 pobačaja dnevno. Danas je taj broj mnogo, mnogo veći.

Koliko se brakova raspade u Indiji? Otprikljike 15 % već u prvoj godini. Zbog suvremenog liberalnog razmišljanja, prepostavljam da će taj broj biti sve veći. Nažalost, u novije se vrijeme povećava i broj slučajeva za poništenje brakova.

Koliko je djece spašeno od pobačaja našim zalaganjem? Možda 15 do 20 djece, a većina njih bi sada trebala biti stara otprilike 25 godina. Najnovija spašena djeca još uvijek su u majčinoj utrobi.

Vrsta posla koji radimo zahtijeva ipak malo objašnjenja. Ne bavimo se toliko intervencijama u kriznoj trudnoći (iako smo i na to spremni), koliko propovijedanjem ljudima o radosti otvorenosti života. Naš rad usmjeren je ka tome da ljudi shvate ljepotu tijela i Božji poziv na čistoću u braku i posebno otvorenost za život.

[Naš rad usmjeren je ka tome da ljudi shvate ljepotu tijela i Božji poziv na čistoću u braku i posebno otvorenost za život.]

Evo malog uvida u povratne informacije naše publike:

Pro-life nam je pomogao da shvatimo jedinstvenost našeg života i da kao bračni par budemo otvoreni daru života, poštivanju i ljubavi prema životu.
Seira i Bryan Fernandes

Pro-life poruka pomogla mi je razumjeti Božji plan za mene. Pomogla mi je da shvatim svoju ulogu supruge i majke. Pomogla mi je da budem otvorena za život. Pomogla mi je da se skromnije oblačim i prihvatom onakva kakva jesam. Pomogla mi je da bolje razumijem nauk Katoličke Crkve. **Aesica Mascarenhas**

Predavanje o otvorenosti životu pomoglo mi je spasiti brak koji je išao prema poništenju. Pomoglo mi je da shvatim da je svako dijete Božji dar i da moram biti otvorena da ga primim. Shvatila sam kako molitve mogu učiniti čuda u našem životu i onda kada se stvari čine nemogućima. **Ditosa Dias**

Mi bismo se bili zadovoljili sa samo dvoje djece. Upoznavši gospodina Milagresa jednog dana dok smo putovali automobilom, šokirao sam se kad je otvorio temu kontracepcije i otvorenosti životu. Sada imamo petero krasne djece, četiri kćeri i sina. **Luizo Andrade**

Pomoću ovog QR koda možete pogledati kratak film u produkciji HLI Goe prema istinitom događaju o jednoj siromašnoj djevojci koja ostane sama nakon što zatrudni, pri čemu biva suočena s dva izbora: pobaciti ili dati dijete na posvojenje.

INTERVJU

Ante Čaljkušić: Smisao i svrha svake umjetnosti jest da proslavlja život

Razgovarali smo s Antom Čaljkušićem, predsjednikom udruge »Hrvatska za Život«, koji je s nama podijelio svoju ljubav prema sedmoj umjetnosti kojom u posljednje vrijeme širi evanđelje života.

Razgovor vodio: Krunoslav Puškar

Dragi Ante, mnogi znaju za tvoju ljubav prema nerođenima i tvoj velik angažman u apostolatu za život, no rijetki su zapravo upoznati s činjenicom da su tvoja prva ljubav ipak bili film i gluma.

Kada god pomislim na film ili krenem kazivati o filmu, zaigra mi cijelo biće. S dvanaest godina došao sam na ideju za scenarij za dramsku predstavu. Podijelio sam ideju s prijateljem Brankom. Prihvatio je ideju i bacili smo se na pisanje. Obratili smo se profesoru hrvatskog jezika Milanu Paunu. Priča mu se svidjela, dao nam je da odmah izvedemo čitalačku probu pod satom hrvatskog s odabranim učenicima iz razreda. Radnja se svima svidjela te je profesor dao nekoliko konstruktivnih savjeta, nadogradili smo priču i nastavili s probama. Nastupili smo pred punom školom učenika i uskoro na Lidranu, općinskom natjecanju. Smijeh, smijeh, smijeh. Ljudi su vrištali. Bila je to parodija na tadašnju misicu Lejlu Šehović i prvu pratilju Ivanu Petković. Napisao sam bio i jednu sve-mirsku sagu koju je profesor Paun prijavio na Sferin natječaj. U radovima je bio vidljiv velik potencijal.

Kasnije sam se (ovo detaljnije opisujem u svojoj prvoj knjizi *Zvrk u Božjim rukama*) počeo baviti buntovničkim temama, u skladu s pubertetom. Više sam puta naišao na prepreke autoriteta u osnovnoj i u srednjoj školi, unatoč talentu. Sve više me je interesirala gluma na filmu, iako se nisam posvećivao niti vježbanju niti istraživanju. Kroz srednju školu nas se nekoliko igralo s jednom kamerom i kasnije jednim fotoaparatom. Iako sam sve improvizirao, bez ozbiljnih priprema, bilo je uzbudljivo, jer smo zbog tadašnje tehnologije bili vrlo, vrlo, ali stvarno vrlo kratki s prostorom na kartici. Tada su memorijske kartice imale 64, 128, 256... MB prostora.

»Snimi kadar, ostavi kadar ili briši kadar ako ne valja, pazi koliko dugo traje jer treba prostora za još kadrova.« Montirali smo u osnovnim programima. Završio sam tada i jednu scenarističku radionicu.

Tu i tamo sam pisao dijaloge, i to vrlo uspješno. Tata Ivan me je poticao na pisanje, iako nije uvijek odo-bravao tematiku o kojoj bih pisao ili rječnik kojim

sam se služio. Mama Marija je bila stava, kako opisujem u svojoj zvrkastoј knjizi, da nikada neće pročitati ili pogledati nijedno moje djelo ako ne oplemenjuje čovjeka. S 18 godina sam na poticaj svoje sestre Miriam i mame upisao dramsku grupu pri Centru za odgoj i obrazovanje Susedgrad. Kasnije sam imao nekoliko epizodnih nastupa u hrvatskim serijama. S vremenom sam uvidio da mi se sve više sviđa režija, stajanje iza kamere i stvaranje. Zaključio sam bio isto što sam kasnije čuo u intervjuu s hollywoodskim redateljem Quentinom Tarantinom koji je jednom izjavio, ako se dobro sjećam, da je htio biti glumac i baviti se glumom, a kako je postupno otkrivao proces stvaranja filma, zavolio je režiju. To je normalno, kaže, jer kao dijete ili onaj koji ne poznaje kako nastaje film, vidiš samo ono što ti je prikazano.

Za vrijeme studija teologije sam na sestrin poticaj završio još nekoliko filmskih radionica s profesionalnim predavačima te dogovorio s dva akademска profesora slušanje njihovih predavanja na Akademiji dramskih umjetnosti i Učiteljskome fakultetu. Profesori Krešimir Mikić i Hrvoje Turčinović su mi umnogočemu otvorili nove horizonte na filmsku umjetnost. Jedno kvalitetno studentsko razdoblje sam proveo u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu. Kao »gledatelj fan« i jednu godinu kao biljeter. Sestra Miriam je ponovno bila zaslужna. Osjećao sam čežnju za kazališnim daskama i igranje s kamerom. Ipak, film sam volio više. Teologiju sam pak odlučio upisati kad sam imao 17 godina, motiviran odlukom brata Mislava koji je imao 16 godina. Zašto nisam upisao Akademiju nego Teologiju druga je sad priča. Sve je vodio dobro Bog. Ono što znam jest da bih sigurno dušu izgubio i tko zna kako i kada i bih li se uopće vratio Bogu. Teologija mi je, kako opisujem u svojoj knjizi, dala izvrstan temelj za sve ono što trenutno radim.

Tvojim ulaskom u apostolat za život tvoj interes za filmsku umjetnost nije prestao. Pod tvojom su palicom snimljena dva sjajna i uvelike hvaljena dokumentarna *pro-life* filma.

Tako je. Zapravo, preko filma sam i ušao u apostolat za život. Bila je to 2011. godina kad sam rekao svojoj zaručnici Sari da želim snimiti neki film koji će oplemeniti čovjeka, izgraditi ga, a ne degradirati. Tada sam već bio donio odluku da ću napokon prestati sa svime što je destruktivno sljedeći tako mamine savjete i apele. Zaručnica Sara mi je predložila da se javim pateru Marku Glogoviću, pokretaču udruge

»Betlehem« koja brine za trudnice u potrebi. Pater je pristao na Sarinu ideju da snimim dokumentarni film koji je kasnije dobio naziv »Zagrli život«. Kako sam tada bio svjestan svog neiskustva s režijom dokumentaraca, palicu sam prepustio jednom gospodinu (u knjizi ga zovem Bradonja jer je imao veliku bradu, a ima je valjda i danas). Bio sam dakle producent i koscenarist. Prilikom rada na filmu, pater Marko je Saru i mene sve više uvodio u ovaj divni i teški apostolat. Više nismo mogli iz njega izaći, znali smo da smo pozvani. Bog nas je ospozobljavao preko divnih ljudi. Nakon uspjeha filma i širenja vijesti o udruzi »Betlehem« po Zagrebačkoj nadbiskupiji, dobili smo poziv od jednog prijatelja da zajedno s Petrom Milković (tada Tišljarić) pokrenemo inicijativu »40 dana za život«. Kasnije sam, već iskusan, odlučio napisati scenarij za »40 dana...«, režirati ga i producirati. Oba su filma dovela do obraćenja, promjene srdaca... Onako kako je to kod Boga izmolila moja divna mama.

Bilo je zanimljivo, uzbudljivo i izazovno raditi na oba filma. Jako volim raditi s ljudima. Za uspjeh je potreban timski rad, otvorenost srdaca, gorljivost i međusobno povjerenje te sve poduprijeto s potrebnom dozom poniznosti. Dokumentarna forma je sama po sebi zanimljiva jer radnju nose nosioci priče. Njihovo proživljeno iskustvo budi emocije i potiče na reakcije. Ako su njihove priče manje ili više dobro posložene, onda se gledatelja može uvesti dublje u stvarnost o kojoj se govori ili problematizira. Bradonja se poslužio klasičnom formom, a ja u svome filmu također klasičnom, ali s malo modernijim pristupom. To su bile dobre odluke, ako govorimo o autentičnosti svjedočanstava ljudi i samih zbivanja, jer ovi filmovi ne usmjeravaju gledatelja da zaključi što autor želi poručiti, već gledatelj samostalno donosi zaključak na temelju nefabriciranih iskaza i svjedočanstava.

Osim što si se u posljednje vrijeme bavio režiranjem dokumentaraca, pod tvojom su redateljskom palicom snimljena i dva izuzetno uspješna *pro-life* video spota, »Život je dragocjen« i »Ulje pomazanja«. Kako je došlo do snimanja tih dviju pjesama?

Nakon snimanja raznih promotivnih video uradaka za neke udruge i tvrtke, želja mi je bila odvažiti se u režiranju video spota. Počeo sam osvještivati glazbenike duhovne scene kako je važno ne samo davati naglasak na pjesmu već i na spot. Mnogo je duhovnih spota bilo snimamo tek tako da se snime pa da pjesma bude slušana na internetu. To je pogrešan pristup. Sretan sam što se u zadnje vrijeme snimanje duhovnih spota popelo za jednu ili dvije razine više. Pozvani smo u svemu dati maksimalan trud za širenje Kristova kraljevstva.

Nisam smio ostati samo na riječima. Prilika da režiram spot otvorila se u spontanom razgovoru s vlč. Ivanom Lastovčićem kojem sam rekao kako bih volio da u sljedećoj kampanji bdjenja pred bolnicama i domovima zdravlja za prestanak pobačaja imamo novu *pro-life* pjesmu. Ivan mi je kazao da on može složiti

tekst, a sestre Ružica i Maja Nedić ga uglazbiti i otpjevati. Nisam očekivao da će mi već sljedeći dan poslati tekst na uvid. U razgovoru sa sestrama RiM donijeli smo zajedničku odluku, nakon slušanja demo-verzije, da će spot za pjesmu biti sniman u studiju ili da će pak imati pravu priču. U pisanju knjige snimanja sve me vuklo da to bude kratki igrani film. Spot je bio nadahnut dvama istinitim dogadjajima koje smo spojili u jednu priču. Riječ je o trudnici koju su odbacili i otac djeteteta i njezina obitelj prisiljavajući je na pobačaj. Ponukana, otišla je na zakazani termin i neplanirano susrela molitelje pred bolnicom. S obzirom na uvjete rada i ograničeno vrijeme i budžet, mislim da smo napravili jako dobar posao. Uvijek se sjetim riječi profesora Mikića kad sam neke neuspjele scene ili kadrove opravdavao riječima da nisam imao vremena i prave uvjete. »Kolega, gledatelji ne pitaju kakve ste uvjete imali, već vide samo ono što ste im pokazali i donose ocjenu«, odgovorio mi je s blagim pogledom i osmijehom.

Tekst i aranžman za pjesmu *Ulje pomazanja* napisala je Romana Bilaver, jedna od najplodnijih autorica duhovnih i slavljeničkih pjesama u Hrvatskoj. Napisala ju je na molbu moje supruge i umjetnice Sare te naše priateljice i umjetnice Hanne Pölhe. Njih se dvije jako poštaju i dive jedna drugoj. Htjele su zapjevati zajedno. Romanina ih je pjesma oduševila, a ja sam htio da spot za pjesmu stvarno bude na razini, kako dostoje pjesmi. I, naravno, bila je riječ o mojoj suprubi koju kao suprug želim poduprijeti u svakom smislu. Romani sam uputio nekoliko svojih misli, a ona je onda zaželjela da ja režiram spot. Rekla mi je svoje viđenje priče koja je meni izgledala jako filmična i baš onakva kako ja volim režirati. Složili smo vrhunsku priču, osjećali smo pjesmu. Pjesma je snimljena krajem 2019. godine, finalizirana na početku 2020. godine. Tek na prvi dan korizmene kampanje, na Pepelnici ove 2021. godine, objavljen je spot čija je priča umnogočemu izmijenjena zbog raznih uvjeta snimanja, ali je zadržala bit. Vjerojatno je tako trebalo biti. Primjerice, dokumentarne scene u vezi Covid-19 i potresa u Petrinji i okolici su improvizirano ubaćene i dale autentičnost. Pjesma je u prvome redu posvećena svim svećenicima. Romana će reći da »pjesma govori o Božjem pozivu upućenom svakom čovjeku i o tome kako nitko nije premalen da ga Bog ne bi izabrao za određeno poslanje. Svakome Bog povjerava nešto, pomazuje ga za to i pritom mu daje sve što je potrebno da može Božju volju i izvršiti.« Pjesma je u prvome redu dar svećenicima kao znak ohrabrenja i zahvale na služenju u raznim apostolatima unutar Crkve.

Smatraš li da će se i drugi redatelji odvažiti i početi snimati filmove i spote koji slave kulturu života?

Nadam se da će u Hrvatskoj sve više pojedinaca na neki svoj način kroz umjetnost proslavljati život. Tako mislim da će sigurno biti i onih koji će snimajući filmove i spote slaviti kulturu života. Stvaranju djela treba pristupiti s ljubavlju i odgovornošću te, ponavljam, s maksimalnim trudom u danom trenutku dajući tako najbolje od sebe.

Pomoću ovog QR koda možete pogledati najnoviji video spot u režiji Ante Čaljkušića za pjesmu *Ulje pomazanja*.

SVJEDOČANSTVO

Ivona i Nenad Šikman: Posvajanje jest radanje, ne po tijelu, nego po ljubavi!

Mi smo bračni par Šikman, Ivona i Nenad, i ovu priču pišu srca koja su rekla DA Gospodinu i ZA Gospodina, kao zahvala za sve darovano.

U mjesecu srpnju 2014. saznajemo dijagnozu Nenadove neplodnosti, azoospermija. Katkad u šali rečeno, to je rekordan broj spermija - nula! Meni, kao ženi, bilo je u početku teško. Bol je bila prisutna, bila je tu. Ali Bog je nije htio. Već tada je odlučio ne pustiti nas same, nego je jasno pokazivao put. Na svakoj je misi moja molitva u srcu bila: »Bože, Ti možeš svaku žalost u radost pretvoriti.«

Sada vidimo koliko smo već tada bili zahvaćeni Njegovom milošću što nas je upućivao na razne duhovne obnove koje su u potpunosti služile tome da se ostvari Božji plan. Upravo jedna od tih duhovnih obnova koja nas je na čudesan način dotakla bila je ona za supružnike željne djece – *Vikend Srca Marijina*. To je vikend koji smo proveli s parovima koji mole za potomstvo, gdje pod duhovnim vodstvom patera Marka Glogovića supružnici dijele svoje strahove, boli, težine te kroz molitvu, sakrament pomirenja i sv. mise primaju obilne blagoslove koji im pomažu da smanjenu plodnost počinju gledati kao blagoslov.

Na tome prvom *Vikendu Srca Marijina*, na kojem smo mi bili u ožujku 2017., pater Marko je rekao jednu rečenicu koja je potvrdila naša tadašnja promišljanja i dovela do odluke naših srca: »Posvajanje je u Božjim očima veće nego da gradite crkvu vlastitim rukama. Vi tada gradite živu crkvu u svome domu.« Tada je to bio tihi glas Duha Svetoga, dovoljno glasan da smo ga čuli te mu se otvorili i donijeli najljepšu odluku srca. Rekli smo veliko DA jednom malom životu. Ustvari, ne mi već Gospodin kroz nas. Vrlo često znamo koristiti izraz kako je Gospodin tada izveo jedan pravi uragan u našim životima, no za razliku od pravog uragana ovaj nije baš ništa urušio, već suprotno. Izgradio je strelovitom brzinom jednu malu obitelj.

Nenadu sam uvijek dosadna kad počinjem spominjati datume u ovom dijelu, ali moram, jer je previše Božje simbolike i Božjih znakova da bismo ostali ravnodušni. Naime, početkom 2017. godine krećemo u školu za posvajanje te je završavamo u svibnju. Na godišnjicu braka 26. lipnja nadležnom centru predajemo svu

dokumentaciju potrebnu za pokretanje postupka. Prošli smo sve potrebno te u prosincu 2017. dva dana nakon Božića primamo najljepši dar, rješenje da smo podobni za buduće posvojitelje. Mi mame posvojiteljice volimo reći kako smo mi, iako nismo proživjele trudnoću fizički, itekako bile trudne u srcu. Tako što smo u srcu s najdubljom čežnjom molile za svoje dijete. Ono što možemo posvjedočiti jest to da Gospodin čuje i najtišu molitvu srca ako Mu se predamo s povjerenjem u Njegov plan, u Njegovu svetu volju. Tada dolaze blagoslovi i događaju se čuda! Naše malo čudo započinje...

Mi mame posvojiteljice volimo reći kako smo mi, iako nismo proživjele trudnoću fizički, itekako bile trudne u srcu. Tako što smo u srcu s najdubljom čežnjom molile za svoje dijete.

U idućih nekoliko dana šaljemo pisma u nekoliko centara za socijalnu skrb diljem Hrvatske. Nakon Nove godine počinjemo zvati centre kako bismo saznali ima li djece koja ispunjavaju uvjete za posvajanje. Nekoliko dana nakon prvih poziva stiže nam poziv iz jednog centra. Riječi socijalne radnice bile su: »Znamo da ste par koji je tek prije nekoliko dana, ustvari, koji je zadnji ušao u Registar posvojitelja, ali bez obzira na to mi vas zovemo da vam kažemo da imamo 1,5-godišnje djetešće za vas.«

Uslijedio je razgovor na kojem smo saznali da ipak postoji velika, po njima nerješiva, prepreka. Kako naš put do djeteta ne bi bio sasvim bez muke, Gospodin je s razlogom dopustio da Nenadova nacionalnost (slovenski državljanin) može utjecati na krajnji ishod. No Duh Sveti i upornost supruga koji želi postati i otac uspjeli su sve potrebne dokumente ishoditi i prije zadanog roka. Iako začuđeni brzinom, u Centru nisu mogli ništa drugo osim da nam 25. siječnja 2018. kažu da smo odabrani za buduće roditelje.

Medutim, ona Božja simbolika s datumima se nastavlja i dalje. Na blagdan Prikazanja Gospodinova, 2. veljače 2018., prvi put upoznajemo naše dijete. Na blagdan Navještenja Gospodinova, 25. ožujka 2018., ono dolazi u naš dom. Točno godinu dana ranije na isti sam dan počela moliti duhovno posvojenje djeteta kroz koje sam primala veliku snagu i vjeru. A točno godinu dana kasnije naše je djetešće bilo rođeno u našim srcima. Na jednom od svjedočanstava pričali smo ovu ovu priču, a jedan od prisutnih je rekao da je od 26. lipnja 2017. do 25. ožujka 2018. godine prošlo točno devet mjeseci. »Ivona, ti si svoju trudnoću ostvarila.«

Nakon što smo mi postali sretna i blagoslovljena tročlana obitelj, u nama je titrala silna želja da zahvalimo Gospodinu što nas je na tako čudesan način darovao. Gospodin nam je jasno prozborio kako naša priča o posvojenju traži da je se čuje, a mi smo svjedočeći dobivali razne upite o procesu posvajanja, kako i gdje krenuti te na taj način ohrabrivali druge. Nas dvoje smo samo jedna od obitelji koje su posvanjem svoja srca otvorile životu i zato se smatramo dijelom *pro-life* pokreta zbog naše otvorenosti Božjem planu za život.

I tu se Bog poslužio našom otvorenosću te smo počeli svjedočiti na raznim duhovnim obnovama, na *Vikendu Srca Marijina*, na Večeri dobročinitelja koju organizira udruga »Hrvatska za Život«. Titraji srca nisu mirovali pa sam krajem 2019. godine dobila poticaj pokrenuti WhatsApp grupu nas majki koje smo posvojile dijete. Na početku nas je bilo četiri, a sada nas je 60. Osim majki posvojiteljica, u grupi su i žene koje su potencijalni posvojitelji te čekaju svoj blagoslovjeni poziv, kao i one žene koje tek razmišljaju o posvojenju pa kroz naša iskustva produbljuju svoja promišljanja. Naravno, i muževi su tu prisutni, ne konkretno kao članovi u grupi, ali svakako kao tihi slušači.

Bitna poruka koju želimo podijeliti jest ta da svi mi posvojitelji iskrenim srcem svjedočimo kako je ljubav prema djetetu kojeg smo posvojili ista kao da smo ga rodili!

Jedna drugoj smo velika podrška, ohrabrenje, silno razumijevanje svakodnevnih radosti i trenutaka kada treba nekoga uzdići. Želja nam je i povezati našu djecu, da se oni jednog dana međusobno sastaju,

kommuniciraju, upravo iz razloga da shvate koliko su vrijedni, važni, da nisu usamljeni u tom društvu, da se u svojim emocionalnim lunaparcima imaju s kime voziti, da imaju pravu osobu koja će ih razumjeti, kojoj će, katkad čak bolje od mame i tate, moći objasniti neke svoje osjećaje.

Velika želja, za koju molimo i postimo, nam je osnovati udrugu za posvojiteljsku zajednicu u kojoj će budući posvojitelji moći na jednom mjestu saznati sve potrebno, od početnih koraka pri postupku posvojenja, raznih administrativnih pitanja koji se i nakon posvojenja rješavaju, o reakcijama okoline, do okupljenih stručnjaka koji će pružati potrebnu stručnu pomoć kada dijete dođe u obitelj. Organiziramo i međusobna jednodnevna te višednevna druženja. Predivna Božja providnost htjela je da nam odnedavno duhovnik bude mons. Antun Sente, jer ime naše grupe nosi najljepše ime, JOSIPOVE, upravo po onom tihom i strpljivom svecu koji je bio prvi posvojitelj i time nam pokazao kako možemo roditi Isusa u našim srcima i domovima.

Bitna poruka koju želimo podijeliti jest ta da svi mi posvojitelji iskrenim srcem svjedočimo kako je ljubav prema djetetu kojeg smo posvojili ista kao da smo ga rodili! Posvajanje jest rađanje, ne po tijelu, nego po ljubavi! Bog nam je svima usadio postojanje neke čežnje, koja je dokaz postojanja neba, jer samo nebo može ispuniti čežnju. Ovim našim svjedočanstvom vam želimo poručiti da se ne bojite, jer svaka čežnja, bila ona neispunjena ili ispunjena, nije ništa drugo nego ulaznica u nebo.

Pomoću ovog QR koda pogledajte dirljivo i čudesno svjedočanstvo obitelji Šikman koje su podijelili u emisiji *In familia Dei Laudato TV-a*.

4. utrka za ŽIVOT
BUNDEK - subota, 5. lipnja 2021. u 10 sati

+DJEĆJA
UTRKA
u 9 sati!

Trči za život i pomozi nerođenima, trudnicama i majkama!

HRVATSKA ZA ŽIVOT

- Informacije i prijave: utrakazazivot@gmail.com
- <https://www.facebook.com/utrakazazivot/> • na dan Utrke od 8:45 do 9:45 sati

Pomoću ovog QR koda prijavite se odmah na »4. utrku za život«.

Pomoću ovog QR koda prijavite vaše dijete na dječju utrku.

Više o našem projektu »Utrka za život« možete naći pomoću ovog QR koda.

